

ТРИНАДЦАТАЯ МЕЖДУНАРОДНАЯ
НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКАЯ
КОНФЕРЕНЦИЯ

**АКТУАЛЬНЫЕ ПРОБЛЕМЫ
ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОЙ
СОБСТВЕННОСТИ**

ПРОГРАММА
СПИСОК УЧАСТНИКОВ

УКРАИНА
ЯЛТА
1—5 сентября 2008

15.10 – 15.30	ИМЕЕТ ЛИ ПРАВО НА ЖИЗНЬ ОПИСАТЕЛЬНЫЙ ЗНАК ДЛЯ ТОВАРОВ И УСЛУГ? ПРАКТИКА РАССМОТРЕНИЯ АПЕЛЛЯЦИОННОЙ ПАЛАТОЙ • Костенко И.А. , главный специалист отдела административной защиты прав Украинского института промышленной собственности
15.30 – 16.00	ПЕРЕРЫВ
16.00 – 16.20	ЗАЩИТА ПРАВ ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОЙ СОБСТВЕННОСТИ НА ТАМОЖЕННОЙ ГРАНИЦЕ В СООТВЕТСТВИИ С ТРЕБОВАНИЯМИ ВТО: СОВРЕМЕННАЯ СИТУАЦИЯ И ПРОБЛЕМАТИКА • Гащицкий А.А. , начальник отдела защиты прав интеллектуальной собственности Государственной таможенной службы Украины
16.20 – 16.40	ЕВРОПЕЙСКИЕ СТАНДАРТЫ ЗАЩИТЫ ПРАВ НА ТОРГОВЫЕ МАРКИ НА ТАМОЖЕННОЙ ГРАНИЦЕ • Романадзе Л.Д. , начальник юридического отдела управления архитектуры и градостроительства Одесского городского совета
16.40 – 17.00	ЗАЯВКА НА РЕГИСТРАЦИЮ ТОРГОВОЙ МАРКИ КАК ИСТОЧНИК СОБСТВЕННОСТИ В ПОНИМАНИИ СТАТЬИ 1 ПРОТОКОЛА № 1 К КОНВЕНЦИИ О ЗАЩИТЕ ПРАВ ЧЕЛОВЕКА И ОСНОВОПОЛАГАЮЩИХ СВОБОД • Блаживская Н.Е. , судья Окружного административного суда г. Киева
17.00 – 17.20	КОНФЛИКТ ТОРГОВОЙ МАРКИ И ДРУГОГО ОБЪЕКТА ПРАВА ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОЙ СОБСТВЕННОСТИ • Шатова И.А. , начальник отдела организации защиты прав Государственного департамента интеллектуальной собственности
17.20 – 17.40	ПРИОБРЕТЕНИЕ ПРАВ НА ЗНАКИ ДЛЯ ТОВАРОВ И УСЛУГ В СУДЕБНОМ ПОРЯДКЕ • Огневьюк Я.В. , адвокат, патентный поверенный Патентно-юридического агентства «Дубинский и Ошарова»
17.40 – 18.00	ПРОЯВЛЕНИЯ РЕЙДЕРСТВА В СФЕРЕ ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОЙ СОБСТВЕННОСТИ НА ПРИМЕРЕ ТОРГОВОЙ МАРКИ «ОЛЕЙНА» Огневьюк Я.В. , адвокат, патентный поверенный Патентно-юридического агентства «Дубинский и Ошарова»

Второй день конференции

Среда — 3 сентября

СЕКЦИЯ № 3	(зал «Висла»)
10.00 – 13.00	ПОДГОТОВКА И ПОВЫШЕНИЕ КВАЛИФИКАЦИИ КАДРОВ В СФЕРЕ ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОЙ СОБСТВЕННОСТИ <i>Ведущие:</i> Жаров В.А. , первый заместитель председателя Государственного департамента интеллектуальной собственности Пархоменко В.Д. , ректор Государственного института интеллектуальной собственности Долотбаева А. , координатор проектов Всемирной академии ВОИС
10.00 – 10.20	ГОСУДАРСТВЕННАЯ СИСТЕМА ПРАВОВОЙ ОХРАНЫ ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОЙ СОБСТВЕННОСТИ И ЕЕ РОЛЬ ОТНОСИТЕЛЬНО ОБУЧЕНИЯ В ЭТОЙ СФЕРЕ • Жаров В.А. , первый заместитель председателя Государственного департамента интеллектуальной собственности

142. ПАПУЦЯ
Александр Юрьевич
УКРАИНА
адвокат, партнер, Патентно-юридическое агентство «Интеллект»,
г. Донецк
143. ПАРВУ
Родика
РУМЫНИЯ
генеральный директор, Ведомство Румынии
по вопросам авторского права,
г. Бухарест
144. ПАРХОМЕНКО
Владимир Дмитриевич
УКРАИНА
ректор, Институт интеллектуальной собственности
и права,
г. Киев
145. ПАШИННЫЙ
Александр Иванович
УКРАИНА
начальник управления мер торговой политики,
Государственная таможенная служба Украины,
г. Киев
146. ПЕРЕГУДОВ
Александр Николаевич, к.т.н.
УКРАИНА
генеральный директор, ОАО «Завод «Маяк»,
г. Киев
147. ПЕРМИНОВ
Сергей Александрович
УКРАИНА
юрист, АТ табачная компания «ОАО-Прилуки»
148. ПЕТРОВА
Наталия Леонидовна
УКРАИНА
начальник отделения, ГП «УИПС»,
г. Киев
149. ПЛОТНИКОВА
Марина Анатольевна
УКРАИНА
заведующая патентным отделом, Крымский
государственный медицинский университет,
г. Симферополь
150. ПЛОТНИКОВА
Лариса Витальевна
УКРАИНА
начальник отдела, ГП «УИПС»,
г. Киев
151. ПЛЯЧЕНКО
Татьяна Владимировна
УКРАИНА
специалист по интеллектуальной собственности,
GRADES-PATENT,
г. Херсон
152. ПОДАРЕВСКИЙ
Антон Викторович
УКРАИНА
главный инженер службы, ГТОО «Львовская
железная дорога»,
г. Львов
153. ПОЛОНСКАЯ
Неля Аркадьевна
УКРАИНА
директор, Украинский центр инноватики и патентно-
информационных услуг,
г. Киев
154. ПОРОТ
Марина Васильевна
УКРАИНА
главный специалист, департамент гражданского
законодательства и предпринимательства,
Министерство юстиции Украины, г. Киев
155. ПОТОЦКИЙ
Максим Юрьевич
УКРАИНА
главный специалист, ГП «УИПС»,
г. Киев
156. ПУСТОВИТ Тарас Сергеевич
УКРАИНА
главный специалист, ГП «УИПС»,
г. Киев
157. РАБОТЯГОВА
Людмила Ивановна
УКРАИНА
заведующий сектором, НИИ интеллектуальной
собственности АПрНУ,
г. Киев
158. РОМАНДЗЕ
Луиза Джумберовна
УКРАИНА
начальник юридического отдела,
Одесский городской совет,
г. Одесса
159. РУСАНОВСКИ
Марчика
РЕСПУБЛИКА МОЛДОВА
эксперт по товарным знакам, Государственное
агентство по интеллектуальной собственности
Республики Молдова (AGEPI), г. Кишинев

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ ДЕПАРТАМЕНТ ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОЙ СОБСТВЕННОСТИ
МИНИСТЕРСТВА ОБРАЗОВАНИЯ И НАУКИ УКРАИНЫ

**13-я МЕЖДУНАРОДНАЯ НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКАЯ
КОНФЕРЕНЦИЯ «АКТУАЛЬНЫЕ ПРОБЛЕМЫ
ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОЙ СОБСТВЕННОСТИ»**

МАТЕРИАЛЫ ВЫСТУПЛЕНИЙ

**ЯЛТА
1—5 сентября 2008**

РОМАНАДЗЕ Л.Д.,
начальник юридичного відділу Управління
архітектури та містобудування Одеської міської ради

ЄВРОПЕЙСЬКІ СТАНДАРТИ ЗАХИСТУ ПРАВ НА ТОРГОВЕЛЬНІ МАРКИ НА МИТНОМУ КОРДОНІ

Необхідність дослідження проблематики захисту прав на торговельні марки у Європейському Союзі обумовлена економічними причинами, потребами адаптації законодавства України до вимог *Acquis communautaire*, прагматичними інтересами теоретичного та практичного спрямування. Інтеграція України у міжнародне співтовариство за Законом України «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу» від 18.03.2004 р. № 1629 - IV неминуче потребує приведення її національного законодавства у відповідність до міжнародних вимог та європейських стандартів. У цьому зв'язку необхідним є вивчення досвіду Європейського Союзу в цій сфері.

В Європейському Союзі володілець прав на торговельну марку може обирати серед різних способів захисту прав на торговельні марки, передбачених законодавством. Однак, безумовно, одним із найбільш ефективних способів захисту є захист прав на митному кордоні. Такий спосіб захисту був передбачений Угодою про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності 1993 р. в межах Світової організації торгівлі (далі за текстом – «Угода TRIPS»).

Митний спосіб захисту прав на торговельні марки здійснюється на митному кордоні відповідної держави. В Угоді TRIPS йому присвячені ст. 51—60 Розділу 4 Частини II, який так і називається «Особливі вимоги щодо заходів на митному кордоні» [2]. В силу Угоди члени СОТ домовились, що з метою надання можливості власнику прав, який має дійсні підстави підозрювати, що може відбутися імпортування товарів з фальсифікованою торговельною маркою, необхідне застосування спеціальних заходів на кордоні. В цьому зв'язку, положення

Розділу 4 Частини II Угоди TRIPS передбачають:

- прийняття процедури, що дає змогу власникові прав, який має обґрунтовані підозри щодо імпорту товарів із фальсифікованою торговельною маркою, подавати заяву до компетентних органів про призупинення введення таких товарів у цивільний оборот;
- надання відповідних доказів з боку власника прав, що підтверджують порушення його прав відповідно до законодавства шляхом детального описання товару, щодо якого передбачається правопорушення;
- надання власником прав застави або рівноцінної гарантії, достатньої для запобігання зловживанню правами;
- надання повідомлень про призупинення введення товарів у цивільний оборот;
- встановлення терміну призупинення переміщення товарів через митний кордон;
- компенсування шкоди імпортерів або власникові товарів;
- право на інспектування та інформацію;
- заходи щодо усунення умов для здійснення правопорушень.

Вкрай важливим з точки зору практичного захисту прав на торговельні марки на митному кордоні є, на мій погляд, положення ст. 58 Угоди TRIPS, які надають можливість митним органам при очевидних доказах порушення прав інтелектуальної власності на торговельні марки діяти *ex officio* (за власною ініціативою). В такому разі митні органи можуть: у будь-який час зажадати від власника прав на торговельну марку будь-якої інформації, яка може допомогти їм у виконанні своїх повноважень; негайно повідомити імпортера та власника прав на торговельну марку про призупинення проходження митного кордону. При цьому, Члени

СОТ повинні звільнити як органи державної влади, так і офіційних осіб від обов'язку вжити відповідні заходи щодо усунення правопорушень лише у тому разі, якщо дії були виконані з чесними намірами [3].

Слід зазначити, що Угодою про партнерство і співробітництво між Україною та Європейськими спільнотами та їх державами-членами від 15 червня 1994 р., яка набула чинності для України з 1 березня 1998 р. [4] визначені завдання зближення української митної системи з митною системою Європейського Співтовариства (ст. 76) й забезпечення захисту прав інтелектуальної власності, аналогічного до існуючого в Європейському Союзі (надалі за текстом – «ЄС»), включаючи ефективні засоби забезпечення дотримання таких прав (ст. 50). Беручи до уваги спільний з ЄС кордон та митне співробітництво, передбачене Планом дій Україна - ЄС 2005 р., досвід ЄС з митного контролю за фальсифікованими товарами має суттєве значення. Тим більше, Євросоюз має більш ніж дев'ятирічний досвід реалізації Угоди TRIPS як на рівні ЄС, так і на рівні держав-членів [5]. В цьому зв'язку, 22 липня 2003 р. Радою ЄС було прийнято Регламент (ЄС) № 1383/2003 про митні дії стосовно товарів з підозрою на порушення певних прав інтелектуальної власності та заходів, що мають вживатися стосовно товарів, які порушують такі права (надалі за текстом – «Регламент»), який посилив митний захист.

У порівнянні з Угодою TRIPS Регламент суттєво розширює перелік об'єктів інтелектуальної власності, відносно яких можливе запровадження митних заходів. Наприклад, в аспекті торговельних марок Угода TRIPS зобов'язує держави-учасниці запроваджувати спеціальні вимоги щодо заходів на кордоні лише відносно «товарів з фальсифікованою торговельною маркою». Разом з тим, стосовно торговельних марок Регламент передбачає можливість запровадження митних заходів не лише відносно контрафактних товарів з ознаками, аналогічними «товарам з фальсифікованою торговельною маркою» даної Угоди, але й товарів, що містять:

– будь-який символ торговельної марки (наприклад, логотип, етикетку, наклейку, проспект, інструкцію з використанням, гарантійний документ, на якому зазначене відповідне позначення), у тому числі зображений окремо від товарів, за тих же умов, що і для товарів, наведених вище;

– упаковки, з окремо нанесеними фальсифікованими торговельними марками, що відображені окремо, за тих же умов, як і для товарів, наведених вище [6].

На мій погляд, ці положення є необхідними, оскільки уточнюють норму Угоди TRIPS щодо упаковок з нанесеною фальсифікованою торговельною маркою і акцентують увагу саме на тих упаковках, що наявні окремо від товарів.

Крім того, новим у порівнянні з Угодою TRIPS є можливість застосування митних заходів щодо форм або матриць, що прирівнюються до товарів, які порушують право інтелектуальної власності, які спеціально призначені або пристосовані для виготовлення таких товарів, за умови, що використання цих форм або матриць порушує права суб'єкта права згідно з законодавством Спільноти або держави-члена, у якій подаватиметься заява на застосування дій митних органів (стаття 2 (3) Регламенту).

Разом з тим, Регламент не застосовується до товарів, на які була нанесена торговельна марка за згоди суб'єкта права на цю марку. Він також не застосовується до товарів, які були виготовлені або захищені іншим правом інтелектуальної власності, зазначеним у статті 2 (1) Регламенту, за умов, відмінних від погоджених з суб'єктом прав. Крім того, Регламент робить акцент на вилученні із сфери його застосування товарів некомерційного характеру в особистому багажі пасажирів в межах дозволеного для звільнення мита за умови відсутності будь-яких конкретних ознак для припущення, що товари належать до комерційного трафіку.

Значною є роль митних органів у виявленні товарів з фальсифікованими торговельними марками за власною ініціативою (дії *ex officio*). При цьому, якщо Угода TRIPS визначала не обов'язок, а лише можливість держав-членів

вимагати від митних органів діяти за власною ініціативою і припиняти проходження через митний кордон товарів, щодо яких вони одержали *prima facie* доказ порушення права інтелектуальної власності, то Регламентом встановлено, що «до того часу, як подана заява суб'єктом права або буде прийнято щодо неї рішення, є достатні підстави підозрювати, що йдеться про товари, які порушують право інтелектуальної власності, митні органи можуть призупинити випуск або затримати товари протягом трьох робочих днів від моменту, коли суб'єкт права, а також декларант або володільць товару, за умови, що останні є відомі, отримують сповіщення, аби дозволити суб'єкту права подати заяву на застосування дій» (стаття 4 (1) Регламенту).

Крім того Регламент передбачає, що митні органи можуть, не розкриваючи інформації, крім реальної або передбачуваної кількості предметів та їхнього характеру, просити суб'єкта права надати будь-яку інформацію, яка може підтвердити їхню підозру, до того як суб'єкт права буде повідомлений про можливість порушення» (стаття 4 (2) Регламенту).

Регламент детально визначає перелік відомостей, що містить заява на застосування митних заходів, а також даних, що має повідомляти суб'єкт права, якщо вони йому відомі. Така заява має бути розглянута та заявник повідомлений про результати розгляду протягом 30 робочих днів з моменту її одержання.

Суттєвими є докази, які має надати заявник відносно того, що він є суб'єктом прав інтелектуальної власності на торговельну марку. Термін застосування митних заходів не має перевищувати один рік. Наприкінці зазначеного строку цей термін може бути продовжено (на прохання суб'єкта права на торговельну марку). Крім того, визначається, що даний суб'єкт має повідомити компетентну митну установу, коли його право вже не має чинної реєстрації або закінчився строк його дії (стаття 8 (10) Регламенту).

Основними етапами механізму застосування митних заходів стосовно захисту прав на торговельні марки за Регламентом є наступні:

1. Митний орган, який підозрює, що товари порушують права на торговельні марки, та були названі у його рішенні щодо прийняття заяви про застосування заходів, призупиняє їх випуск або проводить затримання зазначених товарів. Таке призупинення митний орган проводить самостійно або після консультацій із заявником.

2. Митний орган інформує суб'єкта права на торговельну марку, а також декларанта або володільця товарів про призупинення товарів та уповноважений повідомляти їм їх реальну або передбачувану кількість, а також реальний або передбачуваний вид товарів, що були призупинені або які були затримані. Сповіщення такої інформації не зобов'язує зазначених осіб звертатися до компетентної установи для прийняття відповідного рішення.

3. На прохання суб'єкта прав на торговельну марку, з метою визначення, чи було порушено відповідне право інтелектуальної власності, він інформується, якщо такі дані відомі, про імена та адреси одержувача, відправника, декларанта або володільця товарів, а також походження та джерело надходження товарів, щодо яких існує підозра, що вони порушують права інтелектуальної власності на торговельну марку. Таке інформування здійснюється відповідно до положень національного законодавства, що стосуються захисту персональних даних, комерційної та промислової таємниці, а також професійної та адміністративної конфіденційності (стаття 9 (3) Регламенту). При цьому, будь-яке інше використання наданої інформації може тягнути за собою цивільну відповідальність суб'єкта прав інтелектуальної власності на торговельну марку та призупинення заяви на застосування дій протягом періоду решти її чинності та її відновлення лише у державі-члені, де мали місце події (стаття 12 Регламенту).

4. Заявнику та особам, яких стосуються товари, щодо яких є підозра про порушення прав на торговельну марку, надається можливість їх перевірки. Митний орган може брати зразки, які за чітким проханням суб'єкта прав на торговельну марку, можуть переда-

ватися йому або надсилатися для цілей проведення аналізу.

5. Згідно положень законодавства держав-членів, здійснюються судові та інші процедури визначення, чи було порушено право інтелектуальної власності на торговельну марку (стаття 257 Регламенту).

6. Якщо у строк десяти робочих днів від отримання сповіщення про призупинення випуску або затримання, митний орган не був поінформований про порушення процедури, призначеної визначити, чи було порушено право інтелектуальної власності на торговельну марку, приймається рішення щодо звільнення товарів або припинення затримання, за умови, що були виконані всі митні формальності (стаття 13 Регламенту). У відповідних випадках цей строк може бути продовжено максимально на десять робочих днів. При цьому, для швидкопсувних товарів, зазначений строк встановлюється тривалістю три робочі дні, що може бути подовжений.

7. Регламент передбачає можливість застосування наступних дій митних органів стосовно захисту прав на торговельні марки [7]:

- знищення фальсифікованих товарів з незаконним використанням торговельної марки або вилучення їх з комерційного обігу без будь-якого відшкодування та, якщо, національне законодавство не містить інших положень, без будь-яких витрат для державного казначейства;

- вживають стосовно таких товарів будь-які інші заходи, внаслідок яких зацікавлені особи позбавляються економічної вигоди від розповсюдження таких товарів. При цьому, окрім деяких винятків, не вважається, що просте усунення торговельних марок, нанесених на фальсифіковані товари, ефективно позбавляє відповідних осіб економічної вигоди від такої операції.

Товари, визнані такими, що порушують права інтелектуальної власності на торговельні марки, забороняється ввозити на митну територію ЄС, випускати для вільного обігу, вивозити з митної території Співтовариства, експортувати, реекспортувати, піддавати проце-

дурі тимчасового звільнення або розміщати у вільній зоні чи на вільному складі (стаття 16 Регламенту).

З метою прискорення здійснення митних заходів, Регламентом запропонована нова спрощена процедура знищення контрафактних та фальсифікованих товарів [8]. Таке знищення можливе за згоди суб'єкта прав інтелектуальної власності на торговельну марку. При цьому, немає необхідності визначати, чи було порушено відповідне право згідно з національними нормами. З цією метою:

- у строк десяти робочих днів або трьох робочих днів у разі швидкопсувного товару від моменту сповіщення про застосування заходів, суб'єкт права повідомляє у письмовій формі митні органи, що товари, які є предметом процедури, є товарами, які порушують право інтелектуальної власності на торговельну марку, та надає зазначеним органам письмову згоду декларанта, володільца або власника товарів щодо відмови від них для їх передачі з метою знищення. За згоди митних органів, декларант, володілець або власник товарів можуть надати таку інформацію безпосередньо митним установам. Згода щодо передачі товарів вважається прийнятою, коли декларант, володілець або власник товарів не висловили конкретних заперечень проти знищення протягом встановленого строку. Цей строк може подовжуватися ще на десять робочих днів, якщо цього вимагають обставини;

- якщо національним законодавством не передбачено іншого, знищення проводиться коштом суб'єкта прав на торговельну марку та під його відповідальність; перед цим здійснюється систематичний відбір зразків фальсифікованої продукції, які митні органи мають зберігати в таких умовах, щоб вони могли бути елементами доказу, прийнятими в судових процедурах держави-члена, де може бути необхідним їх використання.

У всіх інших випадках або, коли декларант, володілець товару, або власник заперечують чи оспорюють його знищення, застосовується відповідна судова процедура.

Наведене дає змогу дійти висновку, що Європейським Союзом запроваджено високі стандарти митного захисту прав інтелектуальної власності на торговельні марки, навіть, більш вищі, ніж це передбачено Угодою TRIPS, що має важливе значення для захисту відповідних прав в цілому. На мій погляд, ці прогресивні положення доцільно запозичити і до законодавства України, враховуючи вимоги Угоди про партнерство та співробітництво між Україною та ЄС та закону України «Про загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу».

1. Свядосц Ю. И. Правовая охрана товарных знаков в капиталистических странах. Учеб. пособие. – М., 1969. – С. 150.
2. Інтелектуальна власність в Україні: проблеми теорії і практики: Зб. наук. Статей / За ред. Ю. С. Шемшученка, Ю. Л. Бошицького. – К.: Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 2002. – С. 114.
3. Осика С. Г., П'ятницький В. Т. Світова організація торгівлі. – К.: «К.І.С.», 2001. – С. 464.
4. Міжнародне приватне право. Міжнародні договори України. Том 1/ Відп. ред. та упорядники А. Довгерт та В. Крохмаль. – К.: Port-Royal, 2000. – С. 826.
5. Капіца Ю. Митні заходи на кордоні щодо контрафактної та піратської продукції в Європейському Союзі // Інтелектуальна власність. – 2005. – № 12. – С. 45.
6. Право інтелектуальної власності Європейського Союзу та законодавство України / За редакцією Ю. М. Капіци: кол. авторів: Ю. М. Капіца, С. К. Ступак, В. П. Воробйов і ін. – К.: Видавничий Дім «Слово», 2006. – С. 444.
7. Капіца Ю. Митні заходи на кордоні щодо контрафактної та піратської продукції в Європейському Союзі // Інтелектуальна власність. – 2005. – № 12. – С. 48.
8. Право інтелектуальної власності Європейського Союзу та законодавство України / За редакцією Ю. М. Капіци: кол. авторів: Ю. М. Капіца, С. К. Ступак, В. П. Воробйов і ін. – К.: Видавничий Дім «Слово», 2006. – С. 452.

УСТЕНКО О.В. Щодо концепції створення Міждержавної ради з питань правової охорони і захисту інтелектуальної власності	128
УМЗЮК Л.Т. Концептуальні засади та етапи гармонізації авторського права ЄС	131
УВИДЕНКО Т.М. Необхідність правової охорони об'єктів авторського права і суміжних прав у цифровому середовищі	135
УОЦЬКА В.М. Нормативне врегулювання питань використання об'єктів авторського права і суміжних прав в мережі Інтернет	139
УДАНОВ О.Є. Особливості використання об'єктів авторського права і суміжних прав в мережі Інтернет	143
УЗЬМОВА І., ЗАДОРЖНИЙ Р. Вплив державної реєстрації авторського права на захист прав авторів в мережі Інтернет	148
УМАЗАН А.С. Ліцензія на використання комп'ютерної програми. Правовий аналіз	151
УГНАНАШ И. Рассмотрение споров в системе коллективного управления посредством арбитража	156
УКУЛЕСКО С.Г. Захист прав інтелектуальної власності в адміністративному порядку. Досвід роботи державних інспекторів з питань інтелектуальної власності	162
УДИСЕЙ А., СИБОВ Л. Злоупотребление правом интеллектуальной собственности	166
УСИЛЕНКО І.Е. Захист прав інтелектуальної власності в судах України	171
УПРИНЧАК Н.Є. Роль адміністративної юстиції у сфері захисту прав інтелектуальної власності	176
УПУЦЯ А.Ю. Актуальные проблемы уголовно-правовой защиты объектов интеллектуальной собственности	178
УЩЕРЯКОВА Н. Принципи формулювання питань на вирішення судової експертизи	181
УАЙННЯК Ю.О. Проблемные вопросы определения подведомственности судебных споров об обжаловании решений Апелляционной палаты Государственного департамента интеллектуальной собственности	187
УПОРОЖЕЦЬ Л.Г. Практика визнання знаків добре відомими в Україні Апеляційною палатою Держдепартаменту	191
УУСТЕНКО І.А. Чи має право на життя описовий знак для товарів та послуг? Практика розгляду Апеляційною палатою	199
УУЛАТОВ А.В., МАМУНЯ А.С. Юридический аудит объектов права интеллектуальной собственности	203
УУШКАНТ М.В. Врахування ризику при управлінні інтелектуальною власністю	205
УУЙКА В.Я. Как интеллектуальную собственность превратить в товар?	209
УЦИЦЬКИЙ О.А. Захист прав інтелектуальної власності на митному кордоні відповідно до вимог СОТ: сучасна ситуація, проблематика	215
УУЧАРОВА Н.В. Трансатлантичне співробітництво у сфері захисту прав інтелектуальної власності («Стратегія дій ЄС-США з посилення захисту прав інтелектуальної власності») ...	218
УУМАНАДЗЕ Л.Д. Європейські стандарти захисту прав на торговельні марки на митному кордоні ..	222
УУКИНА Е.А. Патентная охрана интеллектуальной собственности в свете нового законодательства РФ	227
УУПЛЕНКО С.А. Некоторые новации, получившие отражение в части четвертой ГК РФ, касающиеся товарных знаков и наименований мест происхождения товаров	229
УУПРОВА Т.П. Регистрация товарных знаков в странах Евросоюза	232